

POSTANOWIENIE

Dnia 23 listopada 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Jerzy Kwaśniewski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Halina Kiriło

SSN Maciej Pacuda

w sprawie z powództwa D. C.

przeciwko Poczcie Polskiej Spółce Akcyjnej w Warszawie o przywrócenie do pracy,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń

Spółecznych i Spraw Publicznych w dniu 23 listopada 2011 r.,

zażalenia powódki od wyroku Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i Ubezpieczeń
Spółecznych w G.

z dnia 30 sierpnia 2011 r.,

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Wyrokiem z dnia 30 sierpnia 2011 r. Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Spółecznych po ponownym rozpoznaniu sprawy z powództwa D. C. przeciwko Poczcie Polskiej S.A. w Warszawie Oddział Terenowy w G. o przywrócenie do pracy: oddalił apelację strony pozwanej od wyroku Sądu Rejonowego – Sądu Pracy w S. z dnia 11 marca 2010 r. (pkt I.); oraz zasądził od pozwanej na rzecz powódki 120 zł tytułem zwrotu kosztów procesu (pkt II.).

W uzasadnieniu dotyczącym powyższego orzeczenia o kosztach procesu stwierdza się, że jego przedmiotem są koszty postępowania apelacyjnego, a podstawę stanowią przepisy art. 98 § 1 i § 3 k.p.c. oraz § 1 pkt 2, § 11 ust. 1 pkt 1,

§ 13 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U. Nr 163, poz. 1348 ze zm.) – 90 zł koszty zastępstwa procesowego; 30 zł opłata od skargi kasacyjnej. Sąd Okręgowy miał na uwadze, że wyznaczony dla powódki pełnomocnik z urzędu został następnie – 29 sierpnia 2011 r. – przez powódkę ustanowiony “z wyboru” i w związku z tym przestał z tym dniem być jej pełnomocnikiem z urzędu. Według Sądu Okręgowego brak było podstaw do zasądzenia kosztów zastępstwa procesowego powódki za postępowanie kasacyjne. Zgodnie bowiem z § 20 rozporządzenia z dnia 28 września 2002 r. wniosek o przyznanie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej powinien zawierać oświadczenie, że opłaty nie zostały zapłacone w całości lub w części, natomiast pełnomocnik powódki nie złożył wymaganego oświadczenia.

Powyższe postanowienie Sądu Okręgowego o kosztach procesu (zawarte w pkt II. wyroku tego Sądu z dnia 30 sierpnia 2011 r.) powódka zaskarżyła zażaleniem zarzucając naruszenie:

- a) § 2 ust. 1 i ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. przez nieuwzględnienie przy orzekaniu o kosztach postępowania kasacyjnego nakładu pracy pełnomocnika powódki;
- b) niezastosowanie art. 98 § 1 i § 3 k.p.c. i nie zasądzenie kosztów procesu na rzecz powódki za postępowanie apelacyjne, pomimo złożenia przez pełnomocnika powódki stosownego wniosku w tym zakresie;
- c) niezastosowanie § 2 ust. 3 rozporządzenia i orzeczenie o kosztach zastępstwa adwokackiego bez uwzględnienia aktualnej stawki podatku od towarów i usług, pomimo że powódka była w postępowaniu kasacyjnym reprezentowana przez adwokata ustanowionego z urzędu.

Zażalenie zawiera wniosek o: zmianę zaskarżonego postanowienia i zasądzenie od pozwanej na rzecz powódki kosztów zastępstwa procesowego w

kwocie 516,60 zł; zasądzenie od pozwanej na rzecz powódki kosztów postępowania zażaleniowego według norm przepisanych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zarzuty zażalenia oparte są na bezpodstawnym założeniu, że Sąd Okręgowy w zaskarżonym postanowieniu zasądził na rzecz powódki kwotę 120 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego. Założenie to jest sprzeczne z podstawami zaskarżonego postanowienia wyraźnie przedstawionymi w jego uzasadnieniu. Z uzasadnienia tego jasno wynika, że zasądzona na rzecz powódki kwota 120 zł tytułem kosztów procesu dotyczy kosztów postępowania apelacyjnego, oraz że nie zachodziły podstawy do przyznania kosztów postępowania kasacyjnego wobec braku w tym zakresie odpowiedniego wniosku. Brak oświadczenia adwokata o tym, że opłaty nie zostały zapłacone w całości lub w części wyłączył możliwość przyznania kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu w postępowaniu kasacyjnym.

Nie dotyczą przedmiotu zaskarżonego postanowienia zarzuty dotyczące wysokości zwrotu na rzecz pełnomocnika kosztów postępowania kasacyjnego i sposobu uwzględnienia w rozstrzygnięciu stawki podatku od towarów i usług.

Z powyższych względów – uznając bezzasadność zażalenia – Sąd Najwyższy postanowił jak w sentencji, stosownie do art. 398¹⁴ k.p.c. w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c.